

[Sofie Pedersen.]

sig meget vanskeligt for de mennesker, der ikke har plads til at opbevare større mængder brændsel, at skaffe sig de nødvendige forsyninger. Tilmed har kulden været så streng, at kravet til kakkelovnen har været endnu større end sædvanligt. Jeg vil gerne høre, hvad den højtærede minister har gjort ved dette forhold.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Som det vil vides, har der været visse vanskeligheder forbundet med at skaffe de nødvendige brændselsforsyninger til landet, idet vore sædvanlige leverandører, deriblandt navnlig England, har begrænset leveringen. Det lykkedes imidlertid at få forsyninger frem i sædvanligt omfang, idet Polen, Frankrig, Belgien, Holland og Spanien har leveret os koks, men desværre til priser, der lå væsentligt over de hidtidige.

De tilstedeværende reserver hos henholdsvis importører, brændselshandlere og forbrugere skulle derfor ikke give anledning til bekymringer, men for en sikkerheds skyld indkaldte vi i handelsministeriet i december måned til en drøftelse med gasværkerne, kulimportørerne og kulhandlerne, for at vi i fællesskab kunne se på, om det skulle være nødvendigt at foretage særlige skridt ikke mindst med henblik på det problem, som det ærede medlem særligt pegede på i sit spørgsmål, nemlig de små forbrugere. Forhandlingerne resulterede i, at der fra kulimportørernes side blev oprettet kokslagre, de såkaldte nødkoks, som i en nødsituation kunne være til rådighed til udlevering til de mindre kulhandlere, hvis kunder aftager små portioner, idet de enten ikke har råd til eller ikke plads til en lagerbeholdning, der kan dække længere tids forbrug.

Den lange, hårde frostperiode medførte, at man i forrige uge satte denne ordening i kraft, idet der med 5 dages mellemrum af det her i København oplagte kvantum udleveredes ca. 24 000 hl til fordeling mellem kulhandlerne. Dette kvantum skulle sammen med de leverancer, man iøvrigt kunne få, være i stand til at holde nøden fra døren. Vi har i ministeriet fulgt ordningen og fået det indtryk, at den fungerede tilfredsstillende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Søren Olesen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvad agter ministeren med henblik på kommende isvintre at foretage sig i anledning af, at den isfri havn ved Hirtshals i denne og andre isvintre ofte har måttet afvise skibe eller lade dem ligge udenfor havnen, fordi der ikke var plads?“

Søren Olesen: I årene efter krigen er der sket en meget betydelig udvidelse af den danske fiskerflåde og den danske handelsflåde. Det er derfor let at forstå, at der samtidig er blevet brug for større havneplads, særlig på vestkysten, hvor den store udvikling indenfor fiskeriet har fundet sted. Der vil derfor selv under normale forhold være anledning til at tænke på at skaffe bedre plads såvel til fiskerflåden som til handelsflåden, men særlig iøjnefaldende bliver dette forhold, når — som i denne vinter — de fleste havne i landet lukkes af isen og de få isfri havne på vestkysten derfor bliver ganske overfyldt.

Jeg har nu i 5 isvintre haft lejlighed til at følge forholdene i Hirtshals havn. Når havnene lukkes andre steder i landet, søger en mængde fiskerfartøjer både fra Danmark og Sverige hertil og fylder havnen komplet. Dertil kommer, at mange handelsskibe søger ind for at losse deres last af vigtige varer, f. eks. brændsel, og når dertil kommer, at marinen forlægger et stort moderskib og otte andre fartøjer til havnen, bliver forholdene ganske umulige. Disse marinefartøjer optager alene lige så megen plads som 80 fiskerkuttere. Jeg skylder dog at sige, at marinefartøjerne for nogle dage siden blev flyttet til Thyborøn; men de har altså ligget i Hirtshals under hele isperioden. Man har derfor måttet afvise flere handelsskibe fra havnen, og andre har måttet ligge udenfor havnen og vente, indtil der blev plads. Jeg tror, at enhver, der kender lidt til den jyske vestkyst, vil vide, hvor farligt det kan være at ankre op udfor denne, og det er en lykke, at der ikke har været sådanne storme, at de har kunnet bringe disse skibe i fare. Ja, forholdene har faktisk været sådan, at skibene ikke har kunnet komme ind til kaj eller ud fra kaj, før fiskerflåden var taget på havet. Man måtte altså etablere en slags døgn drift sådan at forstå, at man først, efter at fiskerfartøjerne om morgenen